

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρὰ Προσόμοια Ποίημα Ἰωσήφ
Ἦχος πλ. δ'

Ἀμέτρητος ὑπάρχει ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι, βρυγγὸν ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸν ἀπαράκλητον, γέενναν πυρός, καὶ σκότος καὶ τάρταρον. Κριτὰ δικαιοσύνη, δάκρυα οὖν μοι δώρησαι, δι' ὧν εὖρω τὴν ἄφροσύνην, καὶ κακῶν μου τὴν λύσιν, νηστεύων καὶ κράζων σοι· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπὶ ὄρη δεινῶν παραβάσεων, ζήτησον Λόγε, καὶ πρὸς σὲ ἀνακάλεσαι, ἦθη πονηρὰ ἐκ τῆς διανοίας μου, μακρὰν ἀπωθούμενος, θνήξοντάς με πάλιν ζώωσον, καὶ νηστεία καθαρίσον, ἐν κλαυθμῷ διηνεκεῖ, βοῶντα καὶ λέγοντα· Δέσποτα Χριστέ, οἰκτείρησόν με, διὰ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἄλλο Ποίημα Θεοδώρου
Τὴν ἔνδοξον ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Νηστείας ἐναρξάμενοι, ἑβδομάδος τῆς τρίτης, τὴν Τριάδα τὴν σεπτὴν, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, τὸ ἐξῆς περιχαρῶς διανύοντες, τῆς σαρκὸς δὲ τὰ πάθη ἀπομαρῶντες, ἐκ ψυχῆς ἡμῶν, ἄνθη θεῖα δρεψώμεθα, στεφάνους πλεξάμενοι τῆς κυρίας τῶν ἡμερῶν, ἵνα πάντες τὸν Χριστόν, ὡς νικητὴν, στεφανηφοροῦντες ἀνυμνήσωμεν.

Καὶ τοῦ Μηναίου, Προσόμοια γ'
Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προκείμενον
Ἦχος πλ. δ'

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου, ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχ. Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχ. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Ἀπόστιχα
Ἦχος πλ. δ'

Χαλινοὺς ἀποπτύσας τοὺς πατρικοὺς, ἀστάτῳ φρενί, τοῖς κτηνώδεσι τῆς ἀμαρτίας, λογισμοῖς συνέζησα, ὅλον μου τὸν βίον δαπανήσας ἀσώτως, ὁ τάλας ἐγώ, τροφῆς δὲ λειπόμενος, βεβαιούσης καρδίαν, πρὸς καιρὸν λιπαίνουσαν, ἡδονὴν ἐσιτούμην. Ἀλλὰ Πάτερ ἀγαθέ, μὴ κλείσης μοι τὰ φιλόανθρωπα σπλάγχνα, ἀλλ' ἀνοίξας δέξαι με, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, καὶ σῶσόν με. (Δίς)

Μαρτυρικὸν

Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε, καὶ πᾶσαν νόσον θεραπεύετε, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, ῥυσθῆναι τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν δεόμεθα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μητηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡᾷ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'
Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ φλέξωμεν πάντες, τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν ἐπαναστάσεις, καὶ τὴν φλόγα ἐκείνην τὴν μὴ σβεννυμένην, δακρύων νῦν κατασβέσωμεν ὀχετοῖς, βοῶντες τῷ κρῖναι μέλλοντι πᾶσαν τὴν γῆν. Σῶτερ εὐσπλαγχνε Κύριε, ἀκατακρίτους ἡμᾶς, συντήρησον, διδοὺς ἡμῖν, τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον

Θεοχαρίτωτε Ἄγνη εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι,

καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀσώματοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν

Καθίσματα Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τριάς ἁγία καὶ σεπτὴ τοὺς τὴν Νηστείαν, ἐν ἐβδομάδεσι τρισὶ διανύοντας, διαφύλαξον σφῶους καὶ ἀκατακρίτους, ἀξίως διευδρομηῆσαι πρὸς τὸ ἐξῆς, καὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου διατελεῖν, ἵνα οὕτω προφθάσωμεν, ἀκατακρίτως ἰδεῖν, τὴν ἐνδοξὸν Ἀνάστασιν, ὕμνον αἶνον προσάγοντες.

Θεοτοκίον

Ἡ προστασία τῶν πιστῶν Θεοκυῆτορ, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ καὶ τῶν πενθούντων, ἡ μεγίστη παράκλησις, τὸν ἐκ τῆς γαστρὸς σου, Παρθένε τῆς παναγίας ὑπερφυῶς, τεχθέντα ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἡμῶν, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἄρχουσι, δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, τῆς δεινῆς κατακρίσεως.

Ὁ Κανὼν

Ῥδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἄσμα ἀναπέμψομεν ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐχων ὡς Θεὸς τὸ συμπαθές, μετανοοῦντα δέξαι με, τὸν δαπανήσαντα, τὸν βίον μου ἀσώτως, βοῶ σοι τό· Ἥμαρτον, κατηγορῶν οὐ χρήζω, τὴν αἰσχύνην τῶν ἔργων προσφέρων.

Βρῶσιν λειοπῶς Ἀγγελικὴν, παρωμοιώθην κτήνεσιν, ἐν τῷ σιτίζεσθαι τὴν μοχθηρὰν κακίαν, ἀλλ' οὐδ' ἐπιστρέφοντα, δέξαι με ὡσπερ ἓνα τῶν μισθίων, οὐράνιε Πάτερ.

Νύκτα ἠδονῶν τὴν ἐκ τρυφῆς, προσγινομένην ἅπαντες, πιστοὶ ἀφέμενοι, φωτὶ τῆς ἀληθείας, σπουδαίως προσέλθωμεν, ἵνα τῆς φωτοφόρου εὐωχίας, καταξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον

Χαίροις ὁ πανάγιος ναός, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ τοῦ ἀθανάτου ρείθρου, τὴν ποίμνην σου, Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων πολεμίων, ἀπολιορκήτως.

Ἔτερον Ποίημα Θεοδώρου

Ἦχος πλ. δ'

Ἄσωμεν ῶδὴν τῷ Θεῷ ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Νῦν ἐν ἐβδομάσι τρισίν, ὡς πάλαι τριήμερος ὁ Ἰσραὴλ, ἀγνισθέντες ἀδελφοί, ὄρει εὐχῶν φθάσωμεν, καὶ ἐκεῖθεν θείων φωνῶν ἀκούσαντες, Χριστὸν ὑμνήσωμεν.

Ὡσπερ Σαμψὼν νηστεία, δυναμωθέντες δεῦτε, ὡς ἄλλον θῆρα πατάξωμεν λαοί, τὸν τῆς γαστρὸς δαίμονα, καὶ οὐ μὴ γελᾶση ἡ Δαλιδὰ τῶν παθῶν, ἐξαπατῶσα ἡμᾶς.

Δόξα...

Τρία μέλω χερουβικῶς, ἁγία σε Θεότης, φῶτα καὶ φῶς, καὶ ζωὴν τε καὶ ζωάς, Θεὸν τὸν γεννήσαντα, Θεὸν τὸν γεννηθέντα, Θεὸν καὶ τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ἡ τῆς Εὐας χαρά· ἡ γὰρ ἐκείνης λύπη, διὰ τοῦ τόκου σου, πέπαυται Ἀγνή, χαῖρε ἀδύτου φωτός, φωτεινὴ νεφέλη, ἐξ ἧς ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Πίστει ὡς Δαυὶδ καὶ ἡμεῖς, τῇ ταπεινοφροσύνῃ, καθοπλισθέντες, ὡς ἄλλον Γολιάθ, τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καταβεληκότες, συνδιακόψωμεν καὶ μυριάδας παθῶν.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Ἄσωμεν ῶδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, τοῦ Φαραῶ ρύσαμένῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλη καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασται».

Ῥδὴ η'

Οἱ θεωρήμονες ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐκδαπανήσας οὐσίαν τὴν πατρώαν, μετὰ πορνῶν ἐξεβλήθην, τῶν προαυλίων τῆς χάριτος, ἀλλὰ δέξαι με Πάτερ, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Ἐν φαιδροτάτῃ νηστείας φωταυγεία, τῶν προσευχῶν λαμπρυνθέντες χρηματίσωμεν, ὅπως τῆς ἁμαρτίας, τὸ σκότος ἐκφύγωμεν.

Ἐκδυσωπεῖ σε χορὸς τῶν Ἀσωμάτων, τὰ Χερουβὶμ ἱκετεύει, καὶ τῶν Ἁγίων τὰ τάγματα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, Χριστέ πολυέλεε.

Θεοτοκίον

Τὸν ἀγεώρητον βότρυν συλλαβοῦσα, ἐσκοτισμένον με μέθη, τῆς ἁμαρτίας σωφρόνισον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰρμὸς ἄλλος

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι [TO AKOYTE](#)

Τὸ πατρῶον κειμήλιον, τὸ χρῆμα τὸ θαυμαστόν, τὴν μητέρα πάντων τῶν λατρευσάντων τῷ Δεσπότη Χριστῷ, δεῦτε τρυφήσωμεν, ἀδελφοὶ τὴν Νηστείαν· καὶ γὰρ αὕτη ρώννυσι τὸ σῶμα, καὶ καταφωτίζει τὸν νοῦν, καὶ τὴν καρδίαν.

Γεδεὼν τὸν θαυμάσιον, ἐκμιμουμένη ψυχὴ, ἀρετὰς φέρουσα, πίστιν ἐλπίδα, καὶ ἀγάπην Χριστοῦ, ἔξελθε κτεινουσα, τὰ ἀλλόφυλα πάθη, ὡς ἐκεῖνος, σὺν τριακοσίσι, τὸ Μαδινιαῖον ἔθνος ἀποκαθαίρων.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα

Καὶ Τριάδα δοξάζω σε, καὶ ὡς Μονάδα ὑμῶν, σὲ Θεότης μία, Πάτερ παντοκράτορ, καὶ μονάρχα Υἱέ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ πανδέσποτον κράτος, μία φύσις, μία βασιλεία, ἐν δὲ χαρακτῆρσι, τρισὶ προσκυνουμένη.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἄς ἐν τόκῳ διέφυγεν, ὠδῖνας ὑπερφυῶς ἐν τῷ σῶ τιμίῳ Πάθει, ἐπέγνω ἢ τεκοῦσά σε· ἤλγει γὰρ βλέπουσα, ἐν σταυρῷ σε παγέντα ἐκουσίως, ὑπὸ Ἰουδαίων, τὸν ἐπὶ ὑδάτων, τὴν γῆν θεμελιούντα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου, τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, σὺν ταῖς χιλιάσι, καὶ μυριάσι τῶν Δυνάμεων, τότε μου Κύριε φεῖσαι ἄνες, καὶ ρῦσαι καταδίκης, μὴ με κατασχύνῃς, μὴ με κατακρίνῃς, πυρὶ τῷ αἰωνίῳ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον

Ὁ Εἰρμὸς [TO AKOYTE](#)

«Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσση, ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστη, εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἦδὴ θ'

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει [TO AKOYTE](#)

Τὸν ἀπὸ τῆς σῆς μακρυνθέντα, Πάτερ ἀγάπης, καὶ ἐθελουσίσις ὀρμαῖς, ἠδονῶν δουλωθέντα, ἐπιστρέφοντα ὡς τὸν Ἄσωτον δέξαι· μόνος γὰρ ὑπάρχεις πολυέλεος.

Ἄκαρπος ἐδείχθη συκῆ, μόνην τὴν κακίαν γεωργῶν ὁ ἄθλιος, τὸ πῦρ μοι προξενούσαν. Σὺ οὖν Κύριε καρποφόρον με δεῖξον, πράξεις ἀγαθὰς καρποφοροῦντά σοι.

Νήστευσον ψυχὴ μου, κακίας καὶ πονηρίας, κράτησον ὀργῆς, καὶ θυμοῦ καὶ πάσης ἁμαρτίας. Ἰησοῦς γὰρ τοιαύτην θέλει νηστείαν, ὁ φιλανθρωπότατος Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος, σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἰρμὸς ἄλλος

Μεγαλύνομέν σε

Καθαρὰν νηστείαν, τῶν κακῶν τὴν ἀποχὴν, προσενέγκωμεν, ὡς δῶρα εὐπρόσδεκτα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐλισσαῖος πάλαι, πῶς διέτρεφε Προφήτας, μαθοῦσα ψυχὴ, σχεδίως ἐκτράφηθι, ἀπευχαριστοῦσα Χριστῷ.

Δόξα...

Τρισσομένην μίαν, σὲ Θεότης ἀνυμνῶ, τοῖς προσώποις μορφὴν, Πατέρα τὸν ἄναρχον, Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεομήτορ Κόρη, ἡ παστὰς τοῦ οὐρανοῦ, Βασιλέως Χριστοῦ, σῶζε τῇ πρεσβείᾳ σου, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Δανιὴλ τοὺς θῆρας, ἐν τῷ λάκκῳ ἡμεροῖ, ἐγκρατείας κημῶ· καὶ ἡμεῖς δαμάσωμεν, τὰ πάθη νηστεύοντες.

Ὁ Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

«Μεγαλύνομέν σε, τὴν πανάμωμον Μητέρα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ἧ ἔπεσκίασε τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον».

Ἀπόστιχα τῶν Αἰῶν

Ἰδιόμελον ᾠδῆς δ'

Τὸν χαλεπὸν τῶν παισμάτων μου, ῥύπον ἐνδέδουμαι, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ νυμφῶνος ἐκβέβλημαι οἴκτειρόν με τῇ ἀπάτῃ σου εὖσπλαγχνία, ὡς τὸν Ἄσπυρον παῖδα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με. (Δίς)

Μαρτυρικὸν

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὀρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνίκησατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρῷ ὀπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ λαμπὰς ἡ ἄσβεστος, ὁ θρόνος τῆς δικαιοσύνης, ἄχραντε Δέσποινα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Τριῆκτον

Τροπάριον τῆς Προφητείας

ᾠδῆς δ'

Ὅτι ἀσθενεῖς ἡμεῖς, καὶ παρειμένοι ταῖς ἀμαρτίαις, ἴασαι τὰ συντρίμματα ἡμῶν, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, Φιλάνθρωπε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Προκείμενον ᾠδῆς δ' Ψαλμὸς μα'

Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

Στίχ. Ὅν τρόπον ἐπιποθεὶ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Η', 13 - Θ', 7)

Κύριον τὸν Θεὸν αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ αὐτὸς ἔσται σοι φόβος, καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ἦς, ἔσται σοι εἰς ἀγιασμόν. Καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι, οἱ δὲ οἴκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κυλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ. Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς πολλοί, καὶ πεσοῦνται καὶ συντριβήσονται καὶ ἐγγιούσι, καὶ ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες. Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τὸν νόμον, τοῦ μὴ μαθεῖν. Καὶ ἐρεῖ· Μεμῶ τὸν Θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. Ἰδοῦ, ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός, καὶ ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, παρὰ Κυρίου Σαβαώθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών. Καὶ ἐὰν εἴπωσι πρὸς ὑμᾶς· Ζητήσατε τοὺς ἐγγαστριμύθους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς φωνοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐχὶ ἔθνος πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; τί ἐκζητοῦσι περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς; νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἤξει ἐφ' ἡμᾶς σκληρὸς λιμός, καὶ ἔσται ὡς ἂν πεινάσητε, λυπηθήσεσθε, καὶ κακῶς ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα, καὶ τὰ πάτρια, καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται, καὶ ἰδοῦ, ἀπορία στενὴ, θλίμις, καὶ στενοχωρία, καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν. Καὶ οὐκ ἀποκριθήσεται ὁ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ ὢν, ἕως καιροῦ, τοῦτο πρῶτον πίε, ταχὺ ποιεῖ, χώρα Ζαβουλὼν, γῆ Νεφθαλεὶμ, καὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε φῶς μέγα, οἱ

κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ, καὶ σκιᾶ θανάτου, φῶς λάμπει ἐφ' ὑμᾶς. Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν εὐφροσύνῃ σου, καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραϊνόμενοι ἐν ἀμῆτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρούμενοι σκῦλα. Διότι ἀφήρηται ὁ ζυγός, ὃ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος, ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν ἀπαιτούντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ. Ὅτι πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλω, καὶ ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσι, καὶ θελήσουσιν, εἰ ἐγένοντο πυρίκαυστοι. Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης βουλής ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ υἰείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς μβ'

Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Κρῖνόν μοι, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου.